

ПРОТОКОЛ

№ 80

гр. Пазарджик, 14.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четИ.десети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Венцислав Ст. Маратилев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
ИВАНИНА ИГН. ИВАНОВА

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20245200500034 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Жалб. „Й.Б.“ЕАД, редовно призовани, законен представител не се явява. Не се явява и процесуалният му представител в лицето на адв. Г., редовно упълномощена от първата инстанция.

Отв.Ж. Я., редовно призован, не се явява. За него се явява адв. М.-Г., редовно упълномощена.

Съдът докладва постъпила Молба- становище от „Й.Б.“ЕАД в която е заявено, че не се възразява да бъде даден ход на делото. Изложено е становище по съществото на спора. Искането е да се отхвърли решението на първоинстанционния съд. Моли се на основание чл.80 от ГПК посочените в молбата суми да бъдат приети като направени по настоящото дело разноски. При условията на евентуалност в случай, че решението бъде потвърдено и другата страна е направила искане за присъждане на разноски, се моли същите да бъдат съобразени с Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, като бъдат присъдени такива в минимален размер.

Адв. М.-Г.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. В днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, надлежно се представляват в процеса, поради което и на основание чл.142,ал.1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е въззивно- по чл.258 и следващите от Граждански процесуален кодекс.

С Решение №339/19.10.2023г., постановено по гр.д.№1001/2022г. по описа на РС- Велинград е прието за установено по предявения от „Й.Б.“ ЕАД /с предишно наименование „Т.Б.“/, ЕИК *****, със селище и адрес на управление: гр.С., ж.к.,„Младост 4“, Бизнес Парк С., сграда №6, представлявано от Д.К.К. И М.С., против Ж. А. Я., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.В. ул.,„П.Б.“ №16, установителен иск с правно основание чл.422 ГПК вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, че ответникът дължи на ищцовото дружество сума от 230,52лв., представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, по Договор за мобилни услуги по заявка №621607952 от 18.05.2019г., за мобилен номер 359896155254, за които са издадени фактури №7304790350/20.05.2020г. и №7305989159/20.06.2020г., за периода от 20.04.2020г. до 19.06.2020г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл.410 ГПК- 21.07.2022г. до окончателното плащане на сумата, като е отхвърлен иска за разликата над установения размер от 230,52 лв. до пълния претендиран от 398.17лв.

Отхвърлени са предявените от „Й.Б.“ ЕАД /с предишно наименование „Т.Б.“/, ЕИК *****, със селище и адрес на управление: гр.С., ж.к.,„Младост 4“, Бизнес Парк С., сграда №6, представлявано от Д.К.К. И М.С., против Ж. А. Я., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.В. ул.,„П.Б.“ №16, искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.92 ЗЗД, с които се иска да бъде прието за установено по отношение на ответника, че последният дължи на ищцовото дружество сумата от 263,98лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 102.12лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.10.2019г. за мобилен номер 359892035429, сумата от 63.46лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 18.05.2019г. за мобилен номер 359896155254 и сумата от 98.40лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на

договорен абонамент от дата 21.10.2019г. за мобилен номер 359897283115, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК №357 от 22.07.2022г., по гр.д. №661, по описа на РС- Велинград за 2022г.

Отхвърлен е предявения от „Й.Б.“ ЕАД /с предишно наименование „Т.Б.“/, ЕИК *****, със селище и адрес на управление: гр.С., ж.к.,„Младост 4“, Бизнес Парк С., сграда №6, представлявано от Д.К.К. И М.С., против Ж. А. Я., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.В. ул.,„П.Б.“ №16, иск с правно основание чл.347, ал. 2 ТЗ вр. чл.92 ЗЗД, с който се иска да бъде прието за установено по отношение на ответника, че последният дължи на ищцовото дружество сумата от 80.85лв., представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 21.10.2019г. за мобилно устройство NOKIA модел 1 Plus Dual Red, представляваща 14 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 08/2020г. до месец 09/2021г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл.410 ГПК- 21.07.2022г. до окончателното плащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК №357 от 22.07.2022г., по гр.д.№661, по описа на РС- Велинград за 2022г.

Присъдени са разноски.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от страна на „Й.Б.“ ЕАД. В същата изрично е посочено, че решението се обжалва, в частта, с която е отхвърлен предявеният иск с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл.415, ал.1 ГПК, вр. с чл.92 ЗЗД, досежно сумата в размер на 263.98лв.- представляваща договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти.

Счита се, че обжалваното решение е неправилно, постановено в противоречие както с материалния, така и с процесуален закон, като се моли същото да бъде отменено и предявеният иск уважен.

Сочи се, че основният отхвърлителен мотив на първоинстанционния съд бил, че не е доказано сключеният между страните договор да е бил прекратен предсрочно- развален по смисъла на чл.87 ЗЗД, преди изтичане на уговорения срок, поради което не е дължима и претендираната неустойка. Съдът приел, че изложеното по делото, както и представените доказателства не са достатъчни, за да се приеме доказано едностранното прекратяване.

Визира се, че според приетото от съда, съгласно чл.19б и чл.75 от ОУ на Оператора, едностранното прекратяване не настъпва автоматично поради забава на потребителя, а само дава право на оператора да прекрати договора като прецени коя от трите възможности да приложи. Поради това представените по делото уведомително писмо и удостоверение не са счестени от съда за достатъчни доказателства, че ответника е уведомен за прекратяването на договорите. До този извод съдът стигнал, като приел, че в договорите липсва клауза за т.нар. „фингирано връчване“, в която опитът за връчване да е приравнен на фактическо връчване на адреса, поради което няма основание за извод, че доставянето на уведомителното писмо е достатъчно, за да се приеме, че връчването е осъществено. Приел е още, че нито в индивидуалния договор, сключен между страните, нито в Общите условия е предвидено по какъв начин се осъществява едностранното прекратяване на договора, при наличие на предпоставките за това.

Изразява се несъгласие с тези изводи, тъй като било установено в първоинстанционното производство, че страните са се намирали в облигационни отношение по повод сключените между тях договори за мобилни услуги. Установено било още, че абонатът е в неизпълнение на договорните си задължения, което е ангажирало договорната му отговорност и е дало право на оператора да начисли неустойка.

Твърди се, че според приложимите Общи условия и по-конкретно в т.19б, б.,в“ било предвидено, че доставчикът има право едностранно да прекрати индивидуален договор, сключен или безсключен, в случай че потребителят не е платил дължими суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по Общите условия. Неустоечните клаузи от договорите уреждали последиците от настъпилото разваляне, а клаузата на т.19б, б.,в“ от приложимите Общи условия само прогласява потестативното право на кредитора да развали договора, но не урежда ред за упражняването му, различен от предвидения в общото правило на чл.87, ал.1 от ЗЗД. До този извод достигнал и първоинстанционният съд.

Счита се обаче, че от представеното уведомително писмо и удостоверение може да се направи извод за достигнало до ответника намерение за прекратяване на договорите.

Визира се, че съгласно разпоредбата на чл.87, ал.1 ЗЗД, когато

длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще счита договора за развален, като предупреждението трябва да се направи писмено, когато договорът е сключен в писмена форма. Така посочената разпоредба предвижда, че за да породи правно действие, волеизявлението на кредитора за разваляне на един писмен договор следва да бъде обективизирано в писмена форма- за действителност, а не за доказване, и да достигне до своя адресат- длъжника.

Сочи се, че съгласно чл.31а от ОУ на ищеца: „Теленор се задължава предварително и по подходящ начин (чрез кратко текстово съобщение- SMS, писмо с обратна разписка записващ се телефонен разговор, писмо по електронната поща на посочен от абоната електронен адрес за контакти, чрез писмо, доставено с куриер и др.) да информира абоната, че ще предприеме действия по извънсъдебно събиране на негови неплатени парични задължения, включително и когато за целта ще се ползват услугите на трети лица (кредитни бюра, агенции за събиране на вземания и други)“.

В изпълнение на разпоредбата на чл.31а от ОУ на оператора, абоната е уведомен предварително и по подходящ начин, а именно чрез писмо, доставено с куриер- видно от удостоверение за връчване е избран „Тип-Топ куриер“ АД, чрез който да се осъществи връчването на последната покана за доброволно изпълнение.

Твърди се, че ищецът е бил положил дължимата грижа да сведе до знанието на ответника писменото предупреждение по чл.87, ал.1 ЗЗД. Посредством поканата за доброволно изпълнение на длъжника е даден подходящ 10-дневен срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще счита договора за развален, като предупреждението е направено писмено, тъй като договорът е сключен в писмена форма.

Предвид на това се приема от страна на жалбоподателят, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

Искането е да се отмени Решение №339/19.10.2023г. постановено по гр.д.№20225210101001, 1 с-в по описа на РС- В. в частта, в която е отхвърлен предявеният иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл.415, ал.1 ГПК, вр. с чл.92 ЗЗД, досежно сумата в размер на 743,00лв., като вместо това се

постанови Решение, с което се признае за установено по отношение на Ж. А. Я., ЕГН *****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК ***** и за сумата в размер на 263.98лв.- неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника.

С въззивната жалба и писмен отговор не са направени доказателствени искания.

Адв.М.Г.: - Нямам възражение по доклада. Оспорвам въззивната жалба. Нямам доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. М.Г.: - Уважаеми окръжни съдии, моля при постановяване на вашето решение да вземете предвид следното: С въззивната жалба ищцовото дружество обжалва Решение на ВРС №339/2023г. в частта, с която е отхвърлен претендираният от него иск за неустойки за предсрочно прекратяване на договор за абонамент. Считам, че същата е неоснователна. В първата инстанция беше извършена графологична експертиза, чието заключение беше, че положените подписи и саморъчно изписаните три имена на договорите не са положени от ответника Ж. Ангелов. Съдът правилно прие, че не е налична облигационна връзка между страните, тъй че считам, че претендираната неустойка е неоснователна. Още повече при такова предсрочно прекратяване „Т.Б.“ вече „Й.Б.“ЕАД при подписване на договорите е била страна „Т.Б.“. Съгласно техните общи условия чл.31 ал.1 от тях има специален ред за известяване при предсрочно прекратяване на договора. В първоинстанционното производство не беше доказано за такъв вид уведомяване, така че да се докаже, че ответника не е изпълнил клаузите по договора и съответно по негова вина са предсрочно прекратени същите. Освен това чл.67 от ЗЗД също е категоричен относно прекратяване на договорите и последиците и съответно уведомяването за него. Не се ангажираха доказателството, че ответника е уведомен и се дължат такива

неустойки, които се претендират с въззивна жалба. Ето защо уважаеми окръжни съдии, моля да постановите решение, с което да потвърдите решението на РС-В. което считам, че е законосъобразно, правилно и обосновано. Моля да бъдат присъдени и разноските.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____